

התוכל לזרוק יותר מסכין גלוח
מאשר לא לחוץ בו כזמן הגלוח?

אדיסון

עונה על כל דרישותיך
הודות לתהליך ייצורו הטרומו-כימי
T C 7

על כל פנים
"אדיסון" יותר נעים

TELEFUNKEN

הקליטה הטובה באולם
האולפן

מספר ערוצים לבחירתך *
משך הנגינה ארוך *
צלילים חדים ובהירים *
מוסיקה סטריאו-אופונית *
להשיג בחנויות החשמל המובחרות

לכי אלקטרו ויסטה בע"מ
תל-אביב, רח' שפע-טל 13
שמי
מעני

נא לשלוח לביתי פרוספקט הסבר על
רשמי הקול שברשותכם.

מיתון, מחירים בסלון לתסרוקות "דיאנה"

- תסרוקת (כולל ספריי) 1.25 ל"י
 - צבע (קולסטון ואימדיה) 5 ל"י
 - הבהרת שער 3.50 ל"י
 - חינה 3.50 ל"י
 - סלסול תמיד 4 ל"י
 - החלקת שער 4 ל"י
 - המחירים כוללים תסרוקת וספריי תספורת 75-
 - מניקור (כולל לק משובח) 75-
- לחילול ולתלמידות - 20% הנחה

בית ספר מפרות נשים דיאנה

המלון פתוח כל יום בשעות 9 בבקר עד 7 בערב ללא הפסקה. בימים א, ג, ה, עד 9.30 בבילה, ללא הפסקה

ת"א, ריינס 1 (כנר דינגודי) טל. 226066

שרות מעולה * אחריות מלאה

הערך: לה. **הדריה:** לה, לא למלחי?
הערך: לא, שאתן לה אלפיים לירות כדי להסדיר את העניין שלי. גברת סופר אף פעם לא ביקשה ממני כסף במפורש: תן לי אלפיים לירות עבור מלחי או תן לי אלה: המש מאות לירות עבור מלחי. היא אמרה: תן לי אלף לירות כדי להסדיר את העניין.

אב בית-הדין: אתה הבינות שאתה צריך לתת לה את האלפיים לירות, היא

חובע הדיה

פרקליט המחוז חי"ד. נראה היה לו, כי הודאה זו היא נקודה מכרעת במשפט ה' גדול. אכן, אין ספק כי נקודה זו פותחת אפיקים חשובים למחשבה. בהם יצטרכו ה' שופטים ללכת עד שיגיעו למסקנה:

● האם במיקרה המסויים הזה הודה ונקרט על כוונתו לשחד את השופט - האין להסיק מכך, כי גם יתר התשלומים היו שוחזר? ומאידך:

● אם הוכח בעליל שהשופט דחה את הצעת השוחד בפעם הראשונה - האין זה מוכיח, כי גם בפעמים האחרות, אם אמנם הוצע לו הכסף, דחה את ההצעה, והכסף נשאר אצל סופר?

★★★

במשך היוםיים וחצי בהם עמד ונקרט על דוכן העדים הירבה לחייך ולהפגין בסחור-עצמי. הוא השתמש במילים זהירות כמו "ייתכן", "לפי מיטב זכרוני", או סתם: "אינני זוכר". לא פעם נידמה היה, כי הדיה לחץ אותו לפינה שמימנה אין לו מוצא. אך תמיד חיתה לו תשובה מוכנה - אפילו אם עוררה את צחוקם של הצופים. כך, למשל, ביחס לשותפו זולטן רוזנר. ונקרט העיד כי רוזנר הביא אותו על אופ' נוער לתחנת הרכבת של צפון תל-אביב. אחר-כך נסע וחזר לקחתו כעבור כחצי שעה. בפרק זמן זה נפגש ונקרט עם יונה סופר ועם ידיה צבי כהן.

הדיה רצה להוכיח, כי גירסתם של סופר וכהן הייתה נכונה: כלומר, שונקרט ורוזנר היו נוכחים בתחנת הרכבת, כדי לראות את סופר נפגשת עם מלחי ומוסרת לו את חבילת השטרות. ונקרט התעקש כי החבילה שהוא מסר לסופר הכילה שלוש חפציות שוקולד בשביל 'לדיה, וכי רוזנר כלל לא נכח במעמד. רק הטיע אותו לקחתו. תוך כדי סיפור המעשה, תיאר כיצד נס מהמקום בראותו את השופט מלחי מתקרב. "ואיפה פגש אותך רוזנר בשביל להסיע אותך בחזרה, אם ברכת מהתחנה?" היקשה הדיה.

ונקרט השיב בלי היסוס: "בפינת דחוב ארלוזורוב". למרות שעד לאותה שניה אף שר היה לקבל את הרושם מדבריו, כי רוזנר בא לקחתו מתוך התחנה עצמה. בהזדמנות אחת לא יכול היה ודיה להני אפס:

תיפגש עם מלחי ותסדיר את העניין בעד הכסף הזה?
הערך: כן.
הדיה: (מצטט מתוך הודעתו של ונקרט במסמרה): "כפי הנראה היא התקשרה עם השופט מלחי וקבעה איתו פגישה בקפה אנגל ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב. גברת סוי פר הודיעה לי על הפגישה, ואמרה לי להכין לקראת אותה פגישה 2000 לירות עבור ה' שופט מלחי". נכון או לא?
הערך: זה שוב אותו דבר. היא אמרה שאכין 2000 לירות או 1000 ל"י, כדי להס' דיר את העניין שלי.
הדיה: האם אתה רוצה להגיד לי שבי אופן שיטתי, הקצין קרתי כל פעם שאתה

"תכסיק, אתה מספיק מגוחך..."

אמרת "להסדיר" הוא כתב "עבור מלחי"?
הערך: כן.
הדיה: אתה שמת לב לזה?
הערך: לא, אם הייתי שם לב לזה, לא הייתי חותם.
השופט מ. כהן: מדוע אתה חושב שזה קרה?
הערך: קרתי, הנראה רצה למלא את תפקידו ביצילות יתרה.
השופט מ. כהן: מתי נתגלתה לך המגמה הזאת של הקצין קרתי?
הערך: היא נתגלתה לי אך ורק לפני 10-14 ימים בפגישה ביני ובין מר הדיה ומר כהן; היות והן מר הדיה והן מר כהן סרבו לרת לי העתקים של ההודעות שלי קודם, למרות שהיועץ המשפטי בזמנו אמר שיותן לי, כדי שאוכל לעיין בהן. היתה להם סיבה משלהם. היה לי ברור לאחר שיחה זו, כי נצטרך לעמוד על נקודות אלו. אולם האמת היא שגברת סופר מעולם לא הגדירה במפורש עבור מי, עבור מה ואיך. היא תמיד אמרה: "צריך, תכין לי, תסדר לי, יהיה בסדר". ... ייתכן שמסרה את הכסף למלחי.
הדיה: אין לך תירוץ יותר טוב מזה, מר ונקרט?
ביס ההתחמקות והדיקדוקים, הצליח הדי יב בכל זאת להשיג הודאה אחת ברורה והחלטית. היא התייחסה לתשלום הראשון של 500 לירות, שונקרט מסר ליונה סופר. הדיה רצה לדעת את יעוד הכסף הזה.
הדיה: עבור מלחי או לא עבור מלחי?

הדיה: מר ונקרט, תפסיק רגע, אתה מספיק מגוחך.
הערך: אתה שואל, אתה מוכרח לקבל את התשובה על השאלה שלך, גם אם זה לא נעים לך.
הדיה: נעים לי מאד לראות איך שאתה מגוחך. אתה היחיד שלא מרגיש בזה.
הערך: ייתכן שהחושים שלי מאד קהים. ★★★

בהזדמנות אחרת, הרים הדיה את קולו לאוקטבות גבוהות מאוד של כעס תיאטרי: **הדיה:** מר ונקרט, איזו חוצפה יש לך לומר שלמר רוזנר היו יחסים עם הגברת סופר, על יסוד מה שאמרת עכשיו? אין לך מצפון?
הערך: אמרתי שעד כמה שאני מבין ועד כמה שזה מסתבר לי, זו דייקנות מוח' לטת. וזה לא הגבר הראשון ולא האחרון אצל הגברת סופר.
הדיה: חסר מצפון שכמוך!
כאשר הסתיימה חקירתו של הדיה, חיכו כולם למה שהסניגור אריה רוזנבלום יעלה בחכתו. דקות בעטות לפני התחלת החקירה הנגדית הופיע בפרוזדור בית-המשפט עורך הדין מנדל שרף, בנליתו השחורה. היה ברור כי מתקרבות טעינות דרמטיות. אך רוזנבלום הפתיע את כולם: הוא הודיע שאין לו מה לשאול את ונקרט.
בפרוזדור חי"ד ונקרט אל הדיה. "צוחק זה הצוחק אחרון", אמר הפרקליט.
במשפט מלחי, ספק אם משהו יצחק - תהיה התוצאה כאשר תהיה.